

## **GOVOR NA ZATVARANJU**

### XLIX. Teološko-pastoralnoga tjedna 29. siječnja 2009.

*PROF. DR. SC. JOSIP OSLIĆ*

*Dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu*

Poštovani sudionici Teološko-pastoralnog tjedna!

Odabrana tematika ovogodišnjeg XLIX. Teološko-pastoralnog tjedna »Kršćanska inicijacija« u svima je nama probudila nova pitanja i nova traženja odgovora za odgovorno življenu crkvenost u kontekstu naše suvremenosti. Stoga i ne čudi da su predavači, ali i brojni sudionici ovog znanstvenog i pastoralnog skupa, u svojim promišljanjima nastojali otkrivati upravo one odgovore koji bi u sklopu nove evangelizacije podarili živućoj Crkvi nov početak i nov iskorak prema osobnoj, odgovornoj i zreloj vjeri.

Propitujući tematiku kršćanske inicijacije došla je do izražaja svekolika antropološka, psihološka, liturgijska, dogmatska i katehetska dimenzija kršćanske inicijacije, koja se ne odnosi samo na ono »povijesno«, na »tradiciju«, dakle, na ono što je »bilo«, nego upravo na ono što je »sada«, na aktualni trenutak poslanja Crkve u vremenu u kojem živimo. Predavači su u svojim izlaganjima nastojali uspostaviti »hermeneutički krug« razumijevanja između onoga što je »bilo« nekad (»tradicija«) i onoga što je »sada«, pričem je došlo do izražaja da upravo na tragu toga hermeneutičkog kruga postoji jedno pozitivno vrjednovanje »tradicije«, »tradicije« koja uvijek iznova govori kao »bogati izvor« (H.-G. Gadamer), iz kojega i mi danas možemo crpsti nova nadahnuća za našu aktualnu pastoralnu praksu.

U svojim predavanjima predavači su propitivali tematiku kršćanske inicijacije s pozicija čovjekova odnosa prema Bogu, ali i s pozicija čovjekova odnosa prema zadanoj zbilji, koja se zrcali u konkretnom životu jedne župne zajednice. Pokazalo se da kršćanska inicijacija zapravo za čovjeka znači »biti pozvan«, »biti opran«, »biti nahranjen«, »biti primljen«, »biti pomazan«, »biti prihvaćen« u zajednicu koja riječju i životom živi Kristovo vazmeno otajstvo i na taj se način pritjelovljuje Kristu.

U predavanjima je također došlo do izražaja da nastali problemi koji se prije svega odnose na promicanje »kršćanskih vrijednosti« u kontekstu suvremenog društva traže jedan novi pristup koji će – na način otkrivanja i pronaalaženja novih pastoralno-katehetskih modela – pokušati osmislit i neka nova evangelizacijska djelovanja. U tom smislu bilo bi dobro da se još zauzetije koriste potencijali koje nam zajedno s vjeroučiteljima nudi »vjeronauk u školi«, kao i »župna kateheza« u okviru župnih zajednica.

Osobito u sklopu župne zajednice trebalo bi više poraditi na promicanju »mistagoške« i »iskustvene« kateheze koja će odgajati i promicati duh »angažiranog kršćanstva«, koje ne može postati »umorno« jer upravo to se »angažirano kršćanstvo« transformira u »svjedočenje« i »služenje«, koje na vjerodostojan način govori govorom »civilizacije ljubavi«. Možda je upravo iz tog razloga trebalo još više progovoriti o »praktičnoj dimenziji« kršćanske inicijacije koja se na nedvojben način artikulira u kontekstualnim okvirima jedne praktične teologije.

Na kraju, kao dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, želim ponajprije zahvaliti Povjerenstvu TPT-a: dr. Anti Crnčeviću, dr. Boži Lujiću i dr. Nenadu Maloviću, koji su svojim idejama i inovacijama, a posebno svojim predanim radom i znanjem osmislili ovaj znanstveni i pastoralni skup, koji je i ove godine okupio brojne sudionike iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine, kao i brojne pastoralne djelatnike koji žive i djeluju u okviru katoličkih misija u inozemstvu.

Također iskreno zahvaljujem i svim predavačima, moderatorima i predsjedateljima, koji su svaki na svoj način, pridonijeli kvalitetnom odvijanju ovoga skupa.

Hvala i upravi Međubiskupijskog sjemeništa, na čelu s rektorom vlč. Ivanom Gretićem, sjemeništarcima koji su marljivo i predano odradili svoje zadaće, počevši od recepcije, svečane dvorane u kojoj se odvijao ovaj skup, pa sve do kućnoga bara, gdje se moglo popiti kavu ili sok.

Iskreno hvala i Bogoslovnom sjemeništu koje se brinulo oko liturgije i liturgijskog pjevanja. Kao i uvijek, bogoslovi su i ove godine bili marljivi i vrijedni redari.

Iskreno hvala također izričem i djelatnicima i studentima KBF-a; Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković, zatim administrativnom osoblju: gospođi Idi Valentinc i gospođi Branki Gašpar. Hvala također i tehničkom osoblju, koje se brinulo oko mikrofona i ozvučenja.

Hvala i Glasu Koncila, na čelu s ravnateljem vlč. Nedjeljkom Pintarićem, za tehničku opremu; Kršćanskoj sadašnjosti, na čelu s ravnateljem dr. Adalbertom Rebićem, za darovanu mapu koja nam je poslužila za naše osobne bilješke.

Osobito hvala i svim sudionicima TPT-a koji su svojom prisutnošću na predavanjima u ovoj dvorani Međubiskupijskog sjemeništa pokazali da je KBF Sveučilišta u Zagrebu ponovno izabrao jednu vrlo važnu i aktualnu temu koja je od osobitog značenja za život Crkve u našim župnim zajednicama.

Posebno hvala i sredstvima javnog priopćavanja, koja su nastojala objektivno informirati i izvješćivati našu javnost i na taj način pridonijeti kvalitetnoj i vjerodostojnoj informiranosti hrvatskog medijskog prostora.

Ovim proglašavam XLIX. Teološko-pastoralni tjedan završenim. Još jedanput hvala svima.